

Тето действие, трета картина.

поради милостта на люд един...

Тарис. —

Кевей изрива тия заклинания,
зловещо, аз тук те задържах!

Виео. —

Ти на двубой ми кажи, о момънце!
/Бият се./

Тарис. —

Но те се бият! Да върва за стража!
/Излиза./

Тарис. —

Умирам.
/Гвад./
Ако има в тебе милост,
при Жумета в гроба ме сложи!

Виео. —

Добре, ще го изпълня! Сакай само
да те погледна кой си ти!.. Тарис!
Той беше на Меркуцио роднина.
Из нощта каза нищо Балтазар,
но нищо аз не рух — твои дух умиах!
Не ми ли каза той, че Жумета
била обречена на граф Тарис. —
Или били с само сян твоя?
Или обезумях, като го рух
да шепне името на Жумета?
Кодий ржка! — И ти си като мене
записан в книгата на кривя скръб!
В пудеян гроб ти днес ще си погребан.
Що казвам — гроб? — В чертог от свръшна!
Та Жумета тук е. С зубостта си
и гробницата да превърне в зала